

దెయ్యాల క్షబ్ధ!!

దివాకర్ల సన్యాసిరాజు

“బౌధలు, బాధ్యతలు, కుర్మలు, ద్వేషాలూ
మాయలు, మర్మాలు, అసూయలు, ఆడంబరాలు
— లేకుండా, నిరాడంబరమైన, సుఖశాంతులు లభించే
ఆనంద నిలయమైన డెవిల్సు క్లబ్ లో సభ్యత్వం పొంద
డానికి సిద్ధంగా ఉండండి. అవృష్టవంతులకు చక్కని
అవకాశం.

ఇట్లు
మేనేజర్

డెవిల్సు క్లబ్.”

రంగురంగుల అరతావు సెజు కాగితాలమీద పెద్ద
పెద్ద అక్షరాలలో ముద్రింపబడిన పై కరపత్రాలు
వూరంతా పంచబడ్డాయి.

ఎవరు పంచిపెట్టాలో ఎవరికీ తెలీదు!

ఆ దెయ్యాల క్లబ్బు మేనేజరు ఎవరో తెలీదు!

ఎక్కడ ముద్రింపబడ్డాయో తెలీదు!

ఈ ఉదయం పూరంతా ప్రతి గోడుమీద అన్ని
సందుల్లోనూ, వెదజల్ల పడ్డాయి—ఈ పేర్లు.

ప్రజలు చూసి తెల్లబోతున్నారు.

ఏనోట విన్నా దెయ్యాల క్లబ్బు గొడవే.

ఆశ్చర్యానుమానాలు — భయభ్రాంతులు కలుగు
తున్నాయి ప్రజల్లో.

దెయ్యాలేమిటి? క్లబ్ పెట్టడమేమిటి??

“నువ్వేమేనా మార్గం చూబెట్టగలవేమోనని వచ్చాను
బ్రదర్. తలా తోకా అందటం లేదు”—

అన్నాడు క్రైం బ్రాంచ్ యిన స్పెక్టర్ దామోదర్,
ముఖాన్ని పట్టిన స్వేదబిందువుల్ని రుమాలుతో అద్దు
కుంటూ.

దామోదర్ తెచ్చిన లేతగులాబీ, ఎరుపు, నీలం
రంగుల పేపర్లు తీసుకొని, మరోసారి చదివి—“నువ్వు
కూడా గోడు మీద ఏరుకొచ్చావా!?” అన్నాడు
డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి నవ్వుతూ.

“నేనింతలా తల్లడిల్లిపోతూంటే, నవ్వుతున్నావా
బ్రదర్. అలా ఓసారి మెయిన్ రోడ్ మీదికిరా,
అడుక్కో కాగితం దొర్లుతోంది.

అయిదేళ్ళ అబ్బాయినుండీ, అరవై ఏళ్ళ ముసలమ్మ
వరకూ—అంతా కాగితాలు చూసి నోరు తెరచుకొని
నిలబడిపోతున్నారు. ‘వల్లకాట్లో తిరిగే దెయ్యాలకి

ఓ కబ్ ఉందా' అని ఒకరు, దెయ్యాల కబ్ ఎలాగుంది? ఎక్కడుంది? దెయ్యాల కబ్ లో, ఎలాంటి వారికి సభ్యత్వం లభిస్తుంది? అందులో చేరినవాళ్ళు అదృష్ట వంతులా!?!

యిలా అంతా ఎదుటివారిని ప్రశ్నించేవారే గాని జవాబు చెప్పేవారు లేరు.

పండుగపూట ఆ తవారింటి కళదామని ఆర్రోజులు శలవు పెడితే యిదో తదినం వచ్చిపడింది. నాకేం అరమె చావటం లేదు. సువ్వు కలుగ జేసుకోకపోతే నాకు చికాకులు తప్పవు.....”

“ఏవండీ! యిది విన్నారా!!” అంటూ చేతిలోని పేపరతో లోనికి రాబోతున్న శ్రీమతి ఉమాదేవి యిన స్పెక్టర్ ని చూసి ఆగిపోయింది.

“రా అమ్మా రా!” అన్నాడు దామోదర్ మర్యాదగా.

“నమస్తే సార్! రాఘవ తెచ్చాడు ఈ పేపరు అనుమానాశ్చర్యాలతో, మీదగ్గరకొస్తే, అప్పుడే పరిశోధనకే దిగినట్టున్నారే!” అంది శ్రీమతి ఉమా చక్రవర్తి భర్త ప్రక్కన కూర్చోంటూ.

“అవునమ్మా! ఉదయంనుండీ ఓ అయిదువందల ఫోన్ కాల్పులు వచ్చుంటాయి. విని-విని విసుగెత్తిపోయి, జవాబులు చెప్పలేక రిసీవర్ పైనపడేసి, యిక్కడికి పరిగెత్తుకొచ్చాను.” అన్నాడు యిన స్పెక్టర్ దామోదర్ తల పట్టుకొని...

“పాపం. మంచి చిక్కులో పడ్డారే!” అంది ఉమాదేవి నవ్వుతూ.

క్రైంబ్రాంచ్ యినస్పెక్టర్ దామోదర్-చక్రవర్తి బాల్య స్నేహితులు. ఫేమిలీ ఫ్రెండ్సు. దామోదర్ బి. ఏ. ప్యానె, రెండు-మూడు ఉద్యోగాలు చేసి చివరికి యినస్పెక్టర్ గా సిరపడ్డాడు. తెలివైనవాడే-కాని కొన్ని సమయాల్లో గాభరా, ఆతృతలవల్ల మెదడు మొద్దుబారి పోయి ఆలోచనానూన్యమై పోతుంది.

అప్పుడు చక్రవర్తి దగ్గరికి పరిగెతుకొస్తాడు. యినస్పెక్టర్ కాకపూర్వం దామోదర్ కుటుంబ గొడవలు పరిష్కరించేవాడు చక్రవర్తి. యినస్పెక్టరయ్యాక సరే సరి.

అతి నేర్పుతో, చాకచక్యంతో దామోదరే స్వయంగా పరిశోధించిన కేసులు లేకపోలేదు. అయితే ఏమాత్రం కిషమెనడెనా చక్రవర్తి సహాయం పొందవలసిందే.

“బ్రదర్, యిది ఒకరిదరు చేసిన పనిలా లేదు. ఆరాచకం లేవదీయడానికి, విప్లవం సృష్టించడానికి, పన్నాగం పన్నిన ఏమురావో అయ్యుంటుంది. ఒక్క గంటలో ఈ విశాఖనంతా హడలెత్తించారంటే ఏదో భారీ కార్యక్రమానికి నాందివాచకం లాగుంది. వెంటనే తగిన చర్యలు తీసుకోవడం మంచిది...”

“చక్రీ! నువ్వు సహాయపడకపోతే అడుగు ముందుకి వెయ్యలేను. పండగా, యిల్లు-వీటిమీద మనసు పోయిందేమో స్వతంత్రంగా ఆలోచించే శక్తి నశించింది. యిది ప్రజా శ్రేయస్సు కోరే విషయం గనక, ప్రభుత్వం తరపున నీ కలాంటి సహాయం కావలసి వచ్చినా క్షణాలమీద సమకూర్చగలను.” అన్నాడు దామోదర్,

“అలాగే భాయ్! నా శాయశక్తులా సహాయం చేస్తాను. మొదట ఈ పేపరు ఎక్కడ ప్రింటయ్యాయో తెలుసుకో” అన్నాడు చక్రవర్తి పేపరు నిశితంగా పరీక్షిస్తూ.

“ఎలా తెలుస్తుంది? అసలు ఎవడు ఖెదజ్లాడో, తెలీదే! ఎవర్ని అడుగుతాం?!!” అన్నాడు దామోదర్.

“ఏమిటి బ్రదర్! మరీ పనిచెయ్యడం మానేసింది నీ మెండ్. ఉమా! స్ట్రాంగ్ కాఫీ పంపించు — వెంటనే మఫీలో మీ బృందాన్ని పంపించి, ఈ వూగ్లో ఎన్ని ప్రెస్ లున్నాయో తెలుసుకో. ప్రతి ప్రెస్ లోనూ ప్రచురింపబడిన కొంత మేటర్ సంపాదించు. వెంటనే పని ప్రారంభించు” అన్నాడు చక్రవర్తి.

“ఎందుకూ ఆ మేటర్?” అడిగాడు దామోదర్.

“వీలెంత వేగంగా కావాలి ఆ మేటర్. వివరాలు తరవాత చెప్పాలే.” అంటూ లేచాడు చక్రవర్తి.

“ఓ. కే. యిప్పుడే పంపిస్తాను” అని ఫోన్ దగ్గరి కళ్ళి కొన్ని సూచన లిచ్చాడు, దామోదర్ స్టేషన్ కి రింగ్ చేసి.

అదే సమయంలో బోయ్ రాఘవ రెండు కప్పులు కాఫీ తెచ్చి బల్లమీదుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

తనొక్కప్పుండుకొని, యినస్పెక్టర్ కి అందించాడు. కాఫీ త్రాగి వెళ్ళిపోయాడు దామోదర్.

దామోదర్ వెళ్ళగానే ఉమ ప్రవేశించింది.

“ఉమా రమణని బెంగుళూర్ ప్రోగ్రామ్ కాన్సిల్ చేసుకొని వెంటనే రమ్మని ఫోన్ చెయ్యి” అన్నాడు చక్రవర్తి విల్పు అంటిస్తూ.

చక్రవర్తి శ్రీమతి ఉమాదేవి జగదాంబ 70 ఎమ్.ఎమ్. దగ్గర బస్సు దిగారు. మెయిన్ రోడ్ రద్దీగా ఉంది జనం గుంపులు, గుంపులుగా చేరి డెవిల్సు న్యూస్ చెప్పుకుంటున్నారు. కొన్నిచోట్ల ఈ పేపర్లు, తలుపులకి, గోడలకి, దుకాణాలకి అంటించి ఉన్నాయి. అన్నీ పరిశీలిస్తూ తాపీగా నడవసాగారు యిద్దరూ...

ప్రతిచోటా యిదే గొడవ. ఎక్కచూసినా రంగు రంగుల పేపర్లు చూడముచ్చటగా రోడ్డుమీద ఎగురుతున్నాయి. ఎవరిచేతిలోచూసినా, ఏ బస్సుచూసినా, యివే పేపర్లు.

టర్నల్ చాల్టీ సమీపిస్తుండగా ఓ జీవ్ వచ్చి ప్రక్కన ఆగింది. ఇన్ స్పెక్టర్ దామోదర్ క్రిందికి దిగి—

“చక్రీ- రండి. నేపనుకి వెళదాం,” అన్నాడు.

చక్రవర్తి, ఉమా జీవ్ ఎక్కారు.

“బ్రదర్. నిన్నరాత్రి పెట్రోల్ బంకు సమీపంలో ఉన్న గేరెజ్ నుండి- ఓ టాక్సీ మాయమైంది. ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి గేరెజ్ తెరిచేసరికి లేదని డ్రైవర్ రిపోర్టు చేశాడు. వేసిన తాళం వేసినట్లే ఉంది. ఎలాంటి వేలిముద్రలులేవు. మనవాళ్ళు గాలిస్తున్నారు కారుకోసం. నేను స్పాట్ కెళ్ళి చూసాస్తున్నాను. నీకోసం రింగ్ చేసే టౌన్ లో కళ్ళావన్నాడు- రాఘవ” అన్నాడు దామోదర్.

ఓసారి తలపంకించి ఆలోచించసాగాడు చక్రవర్తి. ఈ విశాఖలో యింతవరకూ కార్ల దొంగతనం ఎప్పుడూ లేదు, ఓంప్రధమంగా ఈగోణు ఈవార్డు ఆశ్చర్యమే.

కారు దొంగతనానికి డెవిల్సుకి సమ్మంధముందా! ఆలోచించనాగాడు. చక్రవర్తి ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించడం యిష్టంలేక మానంగా కూర్చున్నాడు దామోదర్.

జీవ్ పోలీస్ స్టేషన్ ఆవరణలో ప్రవేశించింది.

క్రిందికి దిగుతున్న దామోదర్ అప్రయత్నంగా నోటీస్ బోర్డువెపుమాసి తుళ్ళిపడి ఎగిరి గంతేసాడు.

“చక్రవర్తి! అటుమాడు” - అంటూ ఒక్క అంగలో బోర్డు సమీపించాడు.

2872 (నియర్ కంచరపాలెం)

8002 (నియర్ మల్కాపురం)

5062 (నియర్ నక్కవానిపాలెం)

7352 (నియర్ సిరిపురం)

దిస్ట్రిక్ థర్ యువర్ యిన్ థర్ మేషన్ ఎండ్, నెస సరీ ఎకన్ స్ట్రీజ్.

యువర్స్ ఫెయిత్ ఫుల్లీ
మేనేజర్
డెవిల్సు క్లబ్.

పె వాళ్ళాల్ని చదివారు ముగురూ.

వెంటనే యినస్పెక్టర్ దామోదర్ కళ్ళు ఎరు

పెక్కాయి.

“టు ట్యంటీవన్” - దాదాపు కేక పెట్టాడు.

“యస్ సార్!” ఒక్క పరుగులోవచ్చి, రైఫిల్ పైకెత్తి సెల్యూట్ చేశాడు వినయంగా.

“యింతసేపూ ఎక్కడ చచ్చావ్!” గర్జించాడు దామోదర్.

“యిక్కడే ఉన్నానుసార్!” అన్నాడు వణికిపోతూ,

“ఇక్కడేవుంటే ఆ కాగితం నోటీస్ బోర్డు మీదికలా వెళ్ళింది. నే వెళ్ళాక ఎవరొచ్చారు?”

“నల్లని ఎంబాసిడర్ కారులో ఓముసలాయన వచ్చారు సార్. నన్ను దగ్గరికి పిలిచి-

“అబ్బాయి లోపలున్నాడా!” అని అడిగాడు.

“ఎవరు సార్” అన్నాను.

“దామోదరంకోసం వచ్చాను” అన్నారు.

“అబ్బాయ్!” అని అన్నారు బహుశా మీ చుట్టం ఏమోనని, లోపలికివచ్చి కూర్చోండిసార్. వచ్చేస్తారు’ అన్నాను.

లోపలికి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. కారు వెళ్ళిపోయింది. పదినిమిషాలుపోయాక పైకొచ్చి-

“అబ్బాయి ఎప్పుడొస్తాడో. క్లబ్ మానేజరు వచ్చి వెళ్ళారని చెప్పబాబూ. వస్తాను పనుంది-” అంటూ వెళ్ళిపో...”

“క్లబ్ ... మానేజరా!- అంటే డెవిల్సు క్లబ్ మానేజరా!?” గొణుక్కున్నాడు దామోదర్ తలపట్టుకొని.

“కారు నెంబరుచూశావా”

“లే- లేదుసార్” మెల్లగా అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

“నాన్ సెన్సు- వీళ్ళకంత తెలివేడి నే యిక నేం?” అంటూ గబగబా లోనికి నడిచాడు దామోదర్.

మెయిన్ రూమ్ ప్రక్కగా ఉన్న గదిలో బల్లమీద కాళ్ళు జాపుకొని బీడీకాలు సున్న హెడ్ కానిస్టేబుల్ యిన స్పెక్టర్ ఆగమనంతో బీడీ క్రిందపడేసి, బూటుకాలితో మట్టేస్తూ ఎటెన్ షన్ లో నిలబడి సెల్యూట్ చేశాడు.

“ఫోన్ కాల్సు ఏమైనా వచ్చాయా!” సీరియస్ గా అడిగాడు దామోదర్.

“ఎ. పి. వి. 8002, ఎ. పి. వి. 7352, ఎ.పి.వి. 5062 మూడు కారు ఫోన్లు రిపోర్టులు వచ్చాయి సార్” అన్నాడు హెడ్ కానిస్టేబుల్ రంగయ్య.

“ధైర్యంగా ఫోన్ స్టేషనుకొచ్చి, కొంత సేపు కూర్చొని నోటీసు అంటించి ఫారిఫోయినా పట్టుకోలేకపోయారు. చూశావా చక్రవర్తి - ఎంత సిగ్గుచేటు” అన్నాడు దామోదర్ తలపట్టుకొని కుర్చీలో జేరబడి.

ఉం, చక్రవర్తి ఎదురుగావున్న కుర్చీలో కూర్చున్నారు. అంతవరకూ పరిస్థితి అవగాహన చేసుకున్న చక్రవర్తి -

“బ్రదర్ - డెవిల్సు రంగంలోకి దిగాయి. కానీ మన పరిశోధన ముందుకి సాగలేదు. నిన్న రాత్రి మూడుకార్లని గొంగిలించి, వాటితో పనులు నెరవేర్చుకొని ఎక్కడెక్కడో వదిలిపెట్టి, వెళ్ళి తెచ్చుకోమని మెసేజ్ ఇచ్చాయి డెవిల్సు. ఎంత పటిష్టమైన ప్లాన్ ప్రకారం జరుగుతున్నాయో ఆలోచించు. వెంటనే నీ స్కాప్ ని పంపి ఆ కార్లను స్వాధీనపర్చుకో” అంటూ లేచాడు చక్రవర్తి.

3

ఫోన్ ఆదేపనిగా మ్రోగసాగింది.

అసిస్టెంట్ రవణలేచి రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

“గుడ్ ఏఫ్ థూన్ మిష్టర్ రమణకుమార్ - శ్రమ అనుకోకుండా రిసీవర్ చక్రవర్తి గారికివ్వండి.”

ఫోన్ లో వినిపించే ఆ కంఠధ్వని విని ఆశ్చర్యంతో - “ఎవరుమీరు? ఎక్కడనుండి మాట్లాడుతున్నారు?” అడిగాడు రవణ - అపరిచితమైన, విచిత్రమైన ఆ కంఠంవిని ఆశ్చర్యానుమానాలతో.

“చక్రవర్తి గారు చెప్పారు మీ ప్రశ్నలకి జవాబులు. దయచేసి ఆయనకి రిసీవర్ యివ్వండి.”

“బాస్! మీతోనే మాట్లాడాలట” అంటూ రిసీవర్ చక్రవర్తి దగ్గరగా తీసుకెళ్లాడు రమణ.

అలోచనల అంతస్తుల్లో ఉన్న చక్రవర్తి రిసీవర్ అందుకొని.

“వెరిగుడ్ వీఫర్ నూన్ మిస్టర్ మానేజర్!” అన్నాడు శాంత గంభీర స్వరంతో.

“ఓమైగాడ్! చక్రవర్తి గారూ! అభినందిస్తున్నాను మీ తార్కిక జానానికి. చాలా సంతోషం. నన్ను నేను పరిచయం చేసుకోవవసరంలేకుండానే గుర్తుపట్టారు.

చక్రవర్తి గారు మీరు అసమాన ప్రజావంతులు. అఖండ మేధావంతులు. దుస్సాధ్యమైన కేసుల్ని అవలీలగా మీరు పరిశోధించి విజయం సాధించారు. అలాంటి మీరంటే మాకప్పుడూ భక్తి గౌరవాలు నశించవు. మేం యిలా కరపత్రాలు పంచడంలో ఎలాంటి దురుద్దేశమూ లేదు.

మాదొక ప్రణాళిక. మా సంస్థలో చేర్చుకున్న సభ్యులెలాంటివారో, ఎంత నిరాడంబరులారో, మా శిక్షణెలాంటిదో, మా ధ్యేయమేమిటో, మీకు ముందు, ముందు తెలుస్తుంది. మాకు తోచిన విధంగా సంఘాన్ని సరిదిద్దాలనుకుంటున్నాం. ఆచిరకాలంలోనే, మా సంస్థ కీర్తిప్రతిష్టలు తారాపథాన్ని అందుకోగలవని మా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

యిందులో మీలాంటి మేధావులు తలదూర్చి, పరిశోధనకి దిగి, మీ అమూల్య కాలాన్ని దుర్వినియోగ

షరచుకోవద్దని మనవి చేస్తున్నాం. యింత ప్రచారం వుంటేగాని, ప్రజలు అరం చేసుకోరని, మా సంస్థ నియమాలు, నిబంధనలు అవగాహన చేసుకోలేరని ఈ మార్గం అవలంబించాం. ప్రజల్ని హడలెత్తించామని, భయభ్రాంతులు కలుగజేసి అలజడి లేవదీశామని ప్రభుత్వం చిందు లేస్తోంది.

రేపు సాయంత్రం ఆరు గంటలకి స్టేడియంలో మా ప్రోగ్రామ్స్ వుంటాయి. మాకు తోచిన విధంగా, యధోచితంగా, మీలాంటి పెద్దల్ని, ప్రముఖల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాం. దయచేసి మీరుకూడా వచ్చి మా కార్యక్రమాన్ని విజయవంతం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాం. శలవు!” క్రికెట్ మంది అటువైపు.

రమణ ప్రక్క గదిలోంచి వచ్చి, “బాస్! యిప్పుడు మనకొచ్చిన ఫోన్ కాల్ ఎక్కడినుండి వచ్చిందో చెప్పలేక పోతున్నారు ఆపరేటర్. ‘మాకు వింతగానే వుందని, నెంబరున్న ఏ లోకల్ ఫోన్ నుండి రాలేదని’ అంటున్నారు.” అన్నాడు అయోమయంగా.

“అందుకే డెవిల్సు అని పేరుపెట్టుకున్నారు.

యింకా విచిత్రాలు జరగొచ్చు. యిందులో ఆశ్చర్యపడవలసిందేమీ లేదు.

దినదినాభివృద్ధి పొందుతున్న ఈ అణుయుగంలో ‘వింత’ అనే పదమే వుండదు. పునర్జన్మ తప్పా మానవుని మేధస్సుకి నేడు అసాధ్యమంటూ ఏమీ లేదు, అదికూడ సాధిస్తే యిక దేముడు... దెయ్యం అనే పదాలు అడుక్కిపోతాయేమో.

మనం ఈ కేసులో శక్తి ప్రదర్శించడం కాదు. యుక్తిగా చిక్కులు విడదీయాలి. ధైర్య సాహసాల

కంటే మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. రేపు సాయంత్రం డెవిల్సు ప్రోగ్రాంకి వెళితే యింకా విచిత్రాలు చూపిస్తారు.

వాళ్ళని మొదట విచ్చలవిడిగా తిరగనిస్తే గాని నిజ స్వరూపాలు బయట పడవు.

తీగలగితే దొంకంతా కదులుందిగాని మొదలంటా ఊడిరాదు. వాటి సావరం.....” అదే సమయంలో మళ్ళీ ఫోన్ మ్రోగింది.

“చక్రవర్తి హియర్”. అన్నాడు రిసీవర్ అందుకొని.

“హాలో బ్రదర్! సేను దామోదర్ ని. ఈ విశాఖలో యిరవైమూడు ప్రస్సులున్నాయి. మేటర్ సంపాదించాను... పంపిస్తున్నాను. మరో తద్దినం వచ్చిపడింది. రేపు డెవిల్సు ప్రోగ్రామ్ను ఉన్నాయట— సేడియంలో. ఆహ్వానించాడు మా నేజర్— ఏమిటి? బ్రదర్, ఈ దారుణం?!”

“డెవిల్సుకి మర్యాదలు, మన్ననలు కూడా తెలుసు. అందుకే అందర్నీ పేరుపేరునా పిలుస్తున్నాయి. వెళదాం లేకుంటే బాగుండదు.” అన్నాడు చక్రవర్తి దామోదర్ గాభరాకి నవ్వుతూ.

“నీ వాలకం చూస్తూంటే నన్ను పూర్తిగా ముంచేటట్లున్నావ్. కొంపలంటుకుంటూంటే నవ్వుతావేమిటి? అధికారుల దృష్టిలో పడ్డాయి డెవిల్సు. డి. యస్. పి. గార్కి యిన్వైట్మెంట్ పంపాయి. దొంగల్ని ఖాసీ కోరుల్ని పట్టుకుంటాం గాని, ఈ దెయ్యాల్ని పట్టుకోవడం మేలా?”

మళ్ళయాళ్ళ మాంత్రికుల్ని తెప్పించి, దెయ్యాల నన్నింటినీ సీసాల్లో పట్టిస్తానంటే హాస్యమాడుతున్నానని

తలవాచేట్లు చీవాట్లు పెట్టారు ఎస్. పి. ఫోన్ లో. రేపు విచ్చలవిడిగా బహిరంగ ప్రదర్శనలిస్తే యింకెంత అలజడి తేస్తుందో ప్రజల్లో” అన్నాడు దామోదర్.

“బ్రదర్. వాటినింకా రెచ్చగొట్టాలి.

“ఇంతవరకూ కార్లు దొంగిలించి వాడుకోవడం తప్పా మరెలాంటి ప్రమాదాలూ జరగలేదు. రేపు మరికొన్ని వివరాలు తెలియవచ్చు. సి.ఐ.డి.ల్ని మప్పీలో కొంత మంది, పి. సి.ల్ని జనంలో కలిపి ప్రతి వ్యక్తినీ జాగ్రత్తగా కనిబెడుతూ వుండాలి. మనమూ వెళదాం. జనంలో కలిసిన మీ స్టాఫ్ అంతా నీ ఆజ్ఞల ననుసరించి నడుచుకోవాలి.

మిగతా విషయాలు ఉదయం ముఖస్తంగా వివరిస్తాను” అన్నాడు చక్రవర్తి.

“ఓ కే!” అంటూ ఫోన్ డ్రాప్ చేశాడు దామోదర్.

4

సాయంత్రం ఆరు గంటలు కావసోంది. డిసెంబరు నెల కావడంవల్ల అప్పుడే దిక్కుల్లో చీకటి తెరలు మూసుకుంటున్నాయి. సేడియం నియాన్-మెర్క్యూరీ దీపాలతో దేదీప్యమానంగా అలంకరింపబడి ఉంది. వలయాకారంగా అలంకరింపబడిన కుర్చీల్లో పట్టణంలోని ప్రముఖులు, గొప్పవాళ్ళు, పలుకుబడి, పేరు, డబ్బు ఉన్న వ్యక్తులు మొత్తం అయిదారు వందలమంది ఆసీనులై ఉన్నారు.

ఆ వెనుక చాలా మంది ప్రజలు నిలబడి ఉన్నారు. సేజి చుట్టూ నల్లని బోర్డు దానిమీద తెల్లగా అటూ, యిటూ రెండు అస్థిపంజరాల బొమ్మలు వున్నాయి.

పెద్ద మానవ కపాలం రెండు అస్థికలు ఉన్న కర్టను గాలికి రెపరెప లాడుతోంది.

లయబద్ధంగా శ్రావ్యమైన సంగీతం ఎక్కడినుండో వినిపిస్తోంది.

నిరీత సమయం ఆసన్నమైంది.

ఏం జరుగుతుందో, డెవిల్సు ఎలాగుంటాయో ఎలాంటి ప్రదర్శనలో చూడానికి రెప్పలార్పకుండా కూర్చున్నారు ప్రేక్షకులంతా.

అదే సమయంలో—

“ప్రియమైన, గౌరవనీయులైన సభ్యులారా!” చిత్ర విచిత్రమైన కంఠం రంగస్థలంనుండి మారుమ్రోగింది.

పిన్ డ్రాప్ సైలెన్సు అయిపోయింది ఆ ప్రదేశం అంతా.

“మా ఆహ్వానాన్ని సహృదయంతో అరం చేసుకొని, మా అతిథులుగా విచ్చేసినందుకు మా హృదయపూర్వక అభినందనలు స్వీకరించండి.

మీరంతా స్వేతవర్ణ వస్త్రాలు ధరించి నియమబద్ధంగా వచ్చినందుకు మా కౌతేనా ఆనందంగా ఉంది.....”

హఠాత్తుగా ప్రేక్షకుల్లో కలకలం చెలరేగింది.

అంతవరకూ రకరకాల వేషధారులైన ప్రేక్షకులందరి వస్త్రాలు ధవళ కాంతితో మెరుస్తూ వెన్నెల పోగులా, తెల్లగా మారిపోయాయి.

‘వండర్! ఓమెగాడ్! యిదెలా సాధ్యం? ఒక్క ఊణంలో యిందరిబట్టలు తెల్లగా ఎలా మారిపోయాయి— నా యూనిఫామ్, దానిపైనున్న మఫ్టీడ్రెస్, తెల్లగా మారిపోయాయి. యిదేం మాయరాజాబూ!’ సంభ్రమాశ్చ

శ్యామలతో అవాక్కైపోయాడు యినస్పెక్టర్ దామోదర్.
ఖరీదైన బ్లాక్ నూట్ లోనున్న డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి
బట్టలుకూడా తెల్లగా మారిపోయేసరికి చిరునవ్వు వెలి
సింది ఆయన ముఖంమీద.

మళ్ళీ రంగస్థలంవైపునుండి మాటలు వినబడ్డాయి.

“మీరంతా చాలాసేపై మా ప్రదర్శనలు చూడానికి
వచ్చారు. మీ అమూల్యమైన కాలాన్ని మాకోసం వచ్చి
వినియోగించిన మిమ్మల్ని సత్కరించడం మా విధి.
యిప్పుడు మీరంతా మా ఆతిథ్యం స్వీకరిస్తారని
ఆశిస్తాము...”

ఈసారి ఆడియన్సు ఆశ్చర్యం గుండెలాగిపోయేలా
చేసింది. అచేతనులై ఉండిపోయారంతా.

తెర తొలగిపోయింది. స్టేజ్ మీద పెద్దటేబులు దాని
మీద పెద్ద దొంతరుగా ఫలహారాల పళ్ళెలతో నిండిన
ట్రేలు చూస్తుండగానే, మానవప్రయత్నం లేకుండానే
ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క ప్లేటు అందించిపోతున్నాయి.
ఒకింతలో ఆశ్చర్యంనుండి తేరుకోకముందే అందరికీ ఫల
హారాల ప్లేట్లు అందించి కాలీట్రేలు స్టేజ్ చేరుకున్నాయి,
తెర మూసుకుపోయింది.

నోటమాటలురాక, చెయినోటపోక, నోళ్ళువిప్పి
చూస్తూ ఉండిపోయారంతా.

“మెడియర్ ఫ్రండ్సు! ఈ చిన్నప్రయోగానికే
మీరింత ఆశ్చర్యానికి లోనుకావడం హాస్యాస్పదంగా
ఉంది.

ఈ ఫలహారాలు ఆరగించడంలో మీ శరీరానికిగాని,
ఆరోగ్యానికిగాని, ఎలాంటి భంగం వాటిల్లదు. మీరు తినే

పదారాలేగాని, తినకూడనివేమీలేవు. త్వరగా పూర్తి చేయండి. టిఫిను కాఫీ ముగిస్తే మిగతా కార్యక్రమాలు మొదలెట్టాచ్చు”.

మనో రెండునిముషాలకి నెమ్మదిగా అంతా తిన సాగారు. ఆపేట్లలో జీడిపప్పు, బాదంహాల్యా, బూందీ లడ్డూ, ప్లమ్ కేక్, అరటిపండు, కేడ్ బర్రీస్ మిల్క్ బార్ ఉన్నాయి.

అవి పేపర్ ప్లేట్సు గనక తినేసి క్రిందపారేశారు అందరూ.

అందరూ తినడం పూర్తికాగానే మళ్ళీ తెరతొలగి పోయింది. పెద్దరైలలో కాలికప్పులు వచ్చి అందరికీ పంచబడాయి. వాటి ననుసరించి వస్తున్న కాఫీ కటిల్ అందరికీ కప్పులలో కాఫీ సరిసమానంగా పోస్తూ వెళుతోంది.

శూన్యంలో విహరిస్తున్న ఆ వస్తువుల్ని, ఆ వింత దృశ్యాన్ని ఆనందంగా తిలకిస్తున్నారు ప్రేక్షకులంతా. అంతవరకూ డెవిల్సు అంటే భయపడేవారు, అసహ్యించు కొన్నవారుకూడా డెవిల్సుని పొగడం మొదలెట్టారు.

తమ జన్మలో యింత వింతపార్టీ చూశ్వేదన్నారు. ఆ క్లబ్ లో సభ్యులుగా చేరితే యింకెంత బాగా ఉంటుందో, ఆ అదృష్టం ఎవరికి ఎలా పడుతుందో, ఏ ఏ అర్హతలుండాలో, వూహించుకోసాగారు.

“బ్రదర్! ఏమిటిది? నమ్మశక్యంగాకుండాఉంది. యిది ఎలాంటి పరిణామానికి దారితీస్తుందో తెలియడంలేదు. ఏం చేయమన్నావ్?” అన్నాడు దామోదర్, చక్రవర్తి ప్రక్కకొచ్చి.

“యింతవరకూ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా యిక్కడేమీ జరగలేదు. పబ్లిక్ నంతా తమవైపు తిప్పుకున్నాయి

డెవిల్సు. పోలీస్ లు నోక్యం కలిగించుకుంటే ఈ ప్రజలే ఎదురుతిరుగుతారు. యింతవరకూ మనిషన్న వాడెవరూ కనబడకపోతే ఎవర్ని కష్టడీలోకి తీసుకుంటావు. నాఊహ ప్రకారం హఠాత్తుగా ఆ సేజీపెకి దండె తినా శూన్యం తప్పా ఏం ఉండదు. తొందరపడొద్దు” అన్నాడు చక్రవర్తి.

అదే సమయంలో తెరతొలగిపోయింది.

ఓ టేబులు, మెకుమాత్రం ఉన్నాయి సేజీమీద.

అంతవరకూ దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్న వేదికపై దీపాలు ఆరిపోయాయి. ఎటునుండో ఓ కాంతివంత మైన స్పాట్ లైటు మెకుదగర పడింది.

ఆ వెలుగులో నిలబడిఉన్న నిలువెత్తు అసిపంజరంని చూసే సరికి సంభ్రమాశ్చర్యాలకి లోనయ్యారు ఆడియన్సంతా.

మెకు పట్టుకున్న రెండుచేతులు ఎత్తి నమస్కరించింది అసిపంజరం.

“ప్రియమైన పురప్రముఖులకి అభివందనలు. అత్యంత అమూల్యమైన మీ కాలాన్ని మా కోసం వివియోగించి మా ఆహ్వానం మన్నించి విచ్చేసినందుకు మా హృదయ పూర్వక వందనాలు.

దేశంలో, అరాచకం, అవినీతి, లంచగొండితనం, దిన దినాభివృద్ధిగా పెరిగిపోతోంది. అధికధరలు, నిరుద్యోగ సమస్యలు, మానవుల్ని కృంగదీసి, జీవచ్ఛవాలా తయారు చేస్తున్నాయి. దేశం మారాలి అంటే మనుషులు మారాలి. ఎలా?! యిదెలా సాధ్యం? రామరాజ్యం, రత్నగర్భగా పేరుగాంచిన భారతదేశంలో దరిద్రదేవత విలయతాండవం చేస్తోంది.

ఈ దారిద్ర్యాన్ని రూపుమాపి తిరిగిదేశాన్ని సస్య శ్యామలంగా, సుఖశాంతులలో రూపొందించాలని ప్రభు

త్వం చేస్తున్న కృషి ఆకాశానికి నిచ్చినలు వేసినట్లే అవుతోంది. దీనికి కారణం ఏమిటి?

మానవుల్లో ఈర్ష్యలూ ద్వేషాలు మాయలు మర్మాలు కక్షలు కావేషాలు పెరిగిపోతున్నాయి. కారణం? కడుపు నిండా తిండి, వంటినిండా బట్ట, కంటినిండా నిద్రకూడా కరువు కావడమే.

భారతదేశం, భరతమాత బిడ్డలు, యిన్ని యిబ్బందుల్లో వుండగా పులిమీద పుట్రలా పొరుగురాజ్యాలు కయ్యానికి కాలుదువ్వుతున్నాయి. శత్రుదేశాలు రహస్యంగా కుట్ర దారుల్ని పంపి దేశంలో క్రాంతిని లేవదీస్తున్నాయి. దేశంలో దరిద్రం పెరిగినట్లు ధనం పెరక్కండా వుంది. విలువైన వజ్రాలు రత్నాలు మణులు మాణిక్యాలు బంగారం దేశంనుండి తరలిపోతోంది.

గౌతమ బుదుడు మహాత్ముడు నెహ్రూ మొదలగు మన భారతమాత ముద్దు బిడ్డలైన మహనీయులు, శౌర్య పరాక్రమాలకంటే శాంతి సౌభాగ్యాలకే జీవితాలు అంకిత మొనర్చారు. మహా ప్రభువైన ఏసుక్రీస్తు ఎవరైనా చెంప దెబ్బ కొడితే రెండో చెంప కూడా అందించమన్నారట, పశ్చాత్తాపంతో పరితప్త హృదయుడౌతాడని.

నేటి అణుయుగంలో ఆనూత్రం వర్తిస్తుందా!

శత్రువులు అక్రమ యుద్ధానికి దిగుతోంటే మనమే మాతాం?

వజ్రం వ్రజంతోనే కోయాలి. కుక్క కాటుకి చెప్పు దెబ్బే మందు.

దీన్నెలా అరికట్టడం? దేశాన్ని తిరిగి రామరాజ్యంగా మార్చడం ఎవరివల్ల అవుతుంది?! యిది జరిగే పనేనా!!

మానవుల్లో కళాకాంతులు, సుఖ, శాంతులు, వెల్లి
విరుస్తాయా!! దానికి పరిష్కార మార్గమేమిటి?!!

అందరికీ యిది ప్రశ్నగానే ఉండిపోయింది. ఆ మహా
త్తర కార్య నిర్వహణకే మా సంస్థ కంకణం కట్టుకుంది.
మీ అందరి ఆదరాభిమానాలు, సహకారం ఉంటే ఇది
తప్పకుండా జయప్రదం కాగలదని మరో ప్రపంచ
స్థాపనకి, రామరాజ్య నిర్మాణానికి ఎంతో కాలం పట్ట
దని మా గాఢ విశ్వాసం...”

అతి నిశ్చబ్దంగా అయిపోయింది స్టేడియం అంతా.
అక్కడ ఉన్నది అస్థిపంజరం, మాట్లాడినది ఎముకల
పోగు అని ఎవరూ ఆలోచించడం లేదు. ఆ మాటల
ప్రభావం అందరి హృదయాల్లో చెరగని ముద్ర వేసింది.
ప్రతిఒక్కరినీ ఆలోచనలో ముంచేసింది.

ఆడియన్స్ లో వచ్చే రెస్పాన్సు ఊహించడానికే
క్షణం ఆ మాటలు ఆగాయని తెలుసుకున్నాడు చక్రవర్తి.

మళ్ళీ మైక్ లో మాటలు వినబడ్డాయి...”ప్రేక్షకు
లారా! మీలో ఉన్నతోద్యోగులు, నిరుద్యోగులు,
లక్షాధికారులు, సాధారణ ప్రజలు, మంచివాళ్ళు చెడ
వాళ్ళు, మానవత్వం ఉన్నవాళ్ళు, క్యూరత్వంమూర్తిభ
వించిన వాళ్ళు, పోలీసులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు ఉన్నారు.
అయితే ఈ క్షణంలో ప్రపంచం యావత్తు మా ఉప
న్యాసం వింటూంది. విని తలకి పదును పెడుతోంది.

భారతీయులు, చెడు సావాసంలో, పాడైపోతున్నారు
అంతే. దుష్ట దేశాలు, చీడ పురుగుల్ని మన దేశంకి పంపి
దేశద్రోహాన్ని క్యూరత్వాన్ని రంగరించి పోస్తోంది మన
ప్రజల్లో. మన ప్రజల సహాయం పొంది మన సోదరుల్నే

హతమార్చి చల్లగా జారుకుంటున్నారు వెలకట్టలేని విలువైన వస్తువులతో.

దెయ్యాలి కామరూపులు. ఈ అణుయుగంలో దెయ్యాలకి భయపడేవారు, అవి వున్నాయని నమ్మేవారు చాలామంది వున్నారు. కంటికి కనిపించని అగోచర శక్తి అంటే అందరికీ భయం. సహజమే. మేం దెయ్యాలం కాము. మిలాగే మానవ మాత్రులం. అయితే దేవుడు, దెయ్యం చేసే పనులన్నీ అవలీలగా చేయగలం. శూన్యంలో ఈ విన్యాసాలెలా జరుగు తున్నాయో అని మీకు అనుమానాశ్చర్యాలు కలగటం సహజమే.

మానవుణ్ణి పూర్తిగా ఆకరించేది_వింత ఒక్కటే. ఎవరిలోనైనా, ఏదైనా ప్రత్యేకత వుంటే ఆ వ్యక్తిని మనం గౌరవిస్తాం, ఆదరిస్తాం. అతని స్నేహ బాంధ వ్యాన్ని కాంక్షిస్తాం. అతని మాటకి విలువ యిస్తాం.

అందుకే మేం ఈ రూపం దాల్చవలసి వచ్చింది. అందుకే ఈ మార్గం అవలంబించాం.

దేశాన్ని ప్రేమించినవార్ని ఆదరిస్తాం. దేశద్రోహం తలపెట్టినవార్ని పట్టియిస్తాం. ప్రభుత్వాన్ని గౌరవించిన వార్ని గౌరవిస్తాం. ప్రభుత్వాన్ని కించపరచినవార్ని శిక్షిస్తాం.

ఈనాటి నుండీ, ప్రభుత్వం అప్రమత్తతతో వ్యవహరించాలి. క్రాంతికారుల్ని ఏరి పారేస్తాం. దేశం నుండీ తరిమి తరిమి కొడతాం. యిది మా సవాల్.

దేశంలో ఏవిధమైన అక్రమ వ్యాపారం, ఆహార ధాన్యాల నిల్వలు, అధిక ధరల కమ్మకాలు, రహస్య

వ్యభిచార కేంద్రాలు, అవినీతికబ్బులు—అందరికీ యిదే మా హెచ్చరిక.

మా శక్తి మీ ఊహకందదు. ఎక్కడ అన్యాయం వుందో అక్కడ డెవిల్ వుంది. గురుంచుకోండి. ఈ ప్రకటన, ఈ స్టేడియం ఆవరణలో వున్న మీ కొద్ది మందికే వుద్దేశింపబడినదనుకుంటున్నారేమో. దేశంలో తెరిచియున్న ప్రతియింట, ప్రతి రేడియో కొద్ది ఊణాలు కార్యక్రమాలకి అంతరాయం ఏర్పడి ఈ వుపన్యాసం వినిపిస్తుంది. యిళ్ళలో, పార్కుల్లో, దుకాణాల్లో, కబ్బుల్లో ఎక్కడ ఏ రేడియో, ట్రాన్సిస్టర్ అయినా యిదే ప్రసారం చేస్తుంది.

యిది మాయలు, మంత్రాలు, యంత్రాలు, తంత్రాలు కావు. కేవలం విల్ పవర్. నూపర్ నేచురల్ పవర్. సబ్ కాన్షస్ మైండ్ పవర్. దీనిముందు ప్రపంచంలో ఏ శక్తి ముందంజ వేయలేదు. యిది మా సవాల్.

భారతదేశం, భారత ప్రజలు, యింకా రాతి యుగంలో వున్నారని, అనాగరికులని అనుకుంటున్న భేదాలకి యిది సవాల్.

భారతదేశ పురోగమనం అరమయేలా చేస్తాం. అనివార్య కారణాలవల్ల ఈ కార్యక్రమం యింతటితో ముగిస్తున్నాం. త్వరలో మరికొన్ని వివరాలు తెలియజేస్తాం. శలవు. జై హింద్.”
తెర మూసుకుపోయింది.

తిరిగి ఆ ప్రదేశమంతా దేదీప్యమానమైంది. అంతవరకూ తమని తాము మర్చిపోయిన ప్రేక్షకులందరి వస్త్రాలు, మామూలుగా వుండిపోయాయి.

కొంత సేపటి క్రితం అంత తెల్లగా మారినవి, తమ బట్టలేనా? అన్న అనుమానం పట్టుకుంది — అందరికి.

అషాక్ నుండి తేరుకొని ఆనందాతిశయంలో కరతాళ ధ్వనులతో నిండిపోయిందా ప్రదేశమంతా.

5

“సార్ సేజ్ వెనుక వుండి చూశాను. లోపల ఎక్కడా మనుషులు లేరు. హోటల్ బృందావన్ నుండి ఆర్ రిచ్చారట, కాఫీ టిఫిన్లు — బృందావన్ సర్వర్లు మాత్రం కప్పలు, కెటిల్ను సర్దుకుంటున్నారు. వాళ్ళ వేస్ లో సామాన్లు లోడ్ చేసుకుంటున్నారు.” అన్నాడు రవణ యింటికి రాగానే చక్రవర్తితో.

అదే సమయంలో ఫోన్ రింగైంది.

రిసీవర్ అందుకొని — “చక్రవర్తి హియర్” అన్నాడు.

“దామోదర్ ని మాట్లాడుతున్నాను. కార్లుపోయాయని రిపోర్టు యిచ్చినవాళ్ళు తమ రిపోర్టు వుపసంహరించు కుంటున్నారు. డెవిల్సుని పట్టుకోడానికి వున్న ఓక్క ఆధారం పోయింది.” అన్నాడు.

“అయితే ఆ నలుగురూ అప్పుడే డెవిల్సు క్లబ్ లో మెంబర్స్ య్యారన్నమాట.” అన్నాడు — చక్రవర్తి శాంత గంభీర కంఠంతో.

“అ! క్లబ్ లో చేరారా!!?”

“అవును డెవిల్సుమీద సదభిప్రాయం కలిగింది గనకే రిపోర్టు వుపసంహరించుకున్నారు...”

అదే సమయంలో ఫోన్ డిస్ కనెక్ట్ అయినట్లు క్లిక్ మని — దామోదర్ మాటలకి బదులుగా —

“ఇన్ స్పెక్టర్ గారూ! మీ రాక కోసం ఓ శవం సముద్రపొడుగున ఎదురుచూస్తోంది. మినర్వాటాకీస్ కెదురుగా సముద్రంలోకి చొచ్చుకొని వున్న రాళ్ళగుట్టల మధ్యలో పడి వుంది. యిండియాలో ఎవరూ పోల్చలేరు ఆ శవం ఎవరినో. మీకు శ్రమ కలిగించడం యిష్టంలేక వివరాలు కూడా అందజేస్తున్నాం. వినండి.

చైనా గూఢచారి చిన్ వాన్ ఘా. విశాఖ అవుటర్ హార్బర్ ప్రాముఖ్యత, నేచురల్ పోర్టు, విశాఖ ముఖ్య సలాలు అతి విలువైన, ముఖ్యమైన ప్రదేశాలు, కీలక సౌకర్యాలు, తన రిపోర్టుతో సహా తయారుచేసిన 16 ఎమ్. డి. ఫిలిమ్ తన దేశానికి అందజేయడానికి సిద్ధంగా వున్న తరుణంలో మాకు పట్టుబట్టాడు. డిప్యూటీ చక్రవర్తిగారికి రేపు రిజిస్టర్ పార్సిల్ గా అందుతుంది.

దేశ సౌభాగ్యానికి, నవభారత సామ్రాజ్య నిర్మాణానికి తోడ్పడగలరన్న విశ్వాసంతో చక్రవర్తిగారిని ఆయన అనుమతి లేకుండానే మా కార్యవర్గ సభ్యులుగా ఎన్నుకున్నాం. ఆయన ఈ రీల్ ప్రభుత్వానికి అప్పగించే బాధ్యత వహిస్తారు. జై హింద్.”

“విన్నావా దామోదర్,” అన్నాడు చక్రవర్తి సంభ్రమాశ్చర్యాలతో.

“ఏమిటి బ్రదర్. నువ్వు కలిసి పోయావా, యిది నిజమేనా? డెవిల్సు అసాధ్యమైనవిలా గున్నాయే. ఫోన్ కాల్స్ కూడా మధ్యలో ట్రాప్ చేస్తున్నాయి. నిజంగా చైనా గూఢచారి శవం వుందంటావా!”

“బ్రదర్! తినబోతూ రుచి అడగడం దేనికి? పద వెళదాం,” అంటూ రిసీవర్ క్రెడిట్ చేశాడు చక్రవర్తి.

“ఉమా, చెవరెట్ పెకి తియ్యి.” అంటూ లేచాడు చక్రవర్తి. మరికొన్ని క్షణాల్లో చక్రవర్తి ఉమ ఎక్కిన చెవరెట్ యింపాలా మినర్వా టాకీస్ వైపు పరుగెత్తించింది.

6

దామోదర్ పరివారంతో అప్పుడే వచ్చి ఎదురు చూస్తున్నాడు.

నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ అతికష్టం మీద రాళ్ళ గుట్టలు పెక్కెక్కి గాలించి మధ్యగా అడుగున శవం వున్నట్లు తెలుసుకోగలిగారు.

నలుగురు జాలర్ల సాయంతో శవాన్ని పెకి తీయించి ఒడ్డుకు వచ్చారు.

అతను చేనా దేశస్తుడే. శవాన్ని ఘోటోలు తీసి ఆంబులెన్సులో ఎక్కించే ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు దామోదర్.

అదే సమయంలో రోడ్ మీద ఆపివున్న పెట్రోల్ వాన్ దగ్గరున్న కానిస్టేబుల్ పరుగుతో వచ్చి, “సార్! మిమ్మల్ని ఘోస్ లో ఎవరో పిలుస్తున్నారు.” అన్నాడు దామోదర్ తో.

చక్రవర్తి శవాన్ని పరీక్షిస్తున్నాడు.

“కంట్రోల్ రూమ్ నుంచా!” అంటూ వేన్ వైపు నడిచాడు దామోదర్.

రిసీవర్ అందుకోగానే, “ధేంక్స్ సార్. రిపోర్టు అందజేసిన వెంటనే యాకాన్ తీసుకున్నారు. మరికొన్ని వివరాలు. చిన్ వాన్ ఛూ తాత్కాలిక నివాసం జయ శంకర్ లాడ్జి—రూమ్ నెంబర్ 5. ఊట పీథిలో వున్న

అబ్దుల్లా వేన్ షాపు రహస్య సమావేశాల స్థలం. ముఖ్యమైన సమాచారాలు అబ్దుల్లా సేకరించి, ఆ షాపులో వున్న ట్రాన్స్మిటర్ ద్వారా వార్తలు అందజేస్తాడు. అబ్దుల్లా చేతిలో మరో పదిమంది ఉన్నారు. ఈ రోజు రాత్రి సర్దిగా పదిగంటలకి సర్ ప్రైజ్ చెక్ చేశారంటే కూర మృగాలన్నీ చిక్కిపోతాయి. శ్రమ అనుకోకుండా వెంటనే ఏర్పాట్లు చేయండి. జైహింద్” క్లిక్ మంది.

రిసీవర్ కానిస్టేబుల్ కి అందించి చక్రవర్తి కోసం పరిగెత్తాడు దామోదర్ —

“బ్రదర్ అబ్దుల్లా మంచి పేరు ప్రతిష్టలు గలవాడు. సాసెటీలో పెద్ద పలుకుబడి వుంది. యిక్కడికి ఏ. వి. వి. పి. వచ్చినా పార్టీలు చేస్తాడు. అలాంటి వ్యక్తిపై ఎలా దాడిచేస్తాం. యిది ఫాల్సు యిన్ ఫర్ మేషన్ అయితే నాకు చాలా చికాకులు ఎదురౌతాయి!” అన్నాడు దామోదర్, ఫోన్ వివరాలు చెప్పి.

“అవును! పద. నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి!” అంటూ తన చెవ్రెట్ కారునైపు నడిచాడు చక్రవర్తి.

చక్రవర్తి, దామోదర్ ఎక్కగానే కారు స్టాప్ చేసింది ఉమ.

“బ్రదర్! రమణ మారువేషంలో రాత్రి పది గంటలకి కేప్ బేగ్ తో పరిగెట్టి కోటవీధిలో కొంతనేపు పోలీసులని అల్లరిపెట్టి, అబ్దుల్లా బిలింగ్ లోకి పారిపోతాడు. వెంటనే నీ పరివారంతో రమణ కోసం అబ్దుల్లా బిలింగ్ లో దాడి జరుపు. మిగతా విషయాలు నే మానుకుంటాను,” అన్నాడు చక్రవర్తి.

7

“డియర్ ఫ్రండ్స్! మీరంతా ఈ సమావేశానికి ఎందుకు పిలవబడ్డారో ఈపాటికి అర్థమయ్యే వుంటుంది. మన రహస్యాలు డెవిల్సుకి ఎలా తెలిశాయి. అసలు డెవిల్సు గొడవేమిటి? ఎవరు వీళ్ళు? మన నాయకుడు డెవిల్సుచేత హత్య చేయబడ్డాడు. ఫిల్మ్ రీల్ డెవిల్సు అపహరించాయి. ఆ రీలు సక్రమంగా చేరితే మనకి లక్ష రూపాయలకి పైగా కిట్టుపాటైయ్యేది.

ఎల్లండి బుధవారం నాడు అంటే ఏడోతారీకున ఓ సీమర్ మన రేవుకి వస్తోంది. అందులో గోధుమలు వస్తున్నాయి, ఈసారి గన్నీ బ్యాగుల్లో వస్తాయి. అందులో 1201 నెంబరు బేగ్ మనది. అది ఎలాగేనా గొడొన్ చేరకుండా మీరు తీసుకురావాలి. ఈ పని చాలా అప్రమత్తతతో జాగ్రత్తగా నిర్వహించాలి.

బాంబాయి మెట్రడాసు రేవుల్లో మనవాళ్ళు ఎంతో చక్కగా పనిచేస్తున్నారు. మీరుకూడా వాళ్ళలాగే బాస్ ని సంతోషపెడతారని ఆశిస్తాను.

రహిమ్, కాశీమ్, జబ్బార్ మీరు ముగ్గురు డెవిల్సు గురించి గాలించండి. ఏమాత్రం అనుమానం ఉన్నా కాల్చి పారేయండి. సలీమ్, సుకుమార్, కాశీం, గజపతి, వీట్ బేగ్ కోసం వెళ్ళండి. త్వరలో బాస్ మన వికాఖ నాయకుణ్ణి నియమిస్తారు. అంతవరకూ నన్ను మీకు నాయకుడుగా ఉండమని బాస్ కోరారు.”

అంటూ ఉపన్యాసం యిచ్చిన అబ్దుల్లా, గదిలో రెడ్ బల్బు వెలగడం చూసి ఆగిపోయాడు.

ఆ గదిలో ఓ టేబులు, ఎదురుగా యిరవై కుర్చీలు ఉన్నాయి. యిరవై కుర్చీల్లో మూతా వ్యక్తులంతా

కూర్చొని ఉన్నారు. అందరికీ తలనుండి పాదాల వరకూ నల్లని బురఖా వుంది.

దేంజర్ బల్బు చూసి అంతా లేచి నిలబడ్డారు. అబ్దుల్లా ముఖాన్ని మాత్రం ముసుగు కప్పివుంది.

అదే సమయంలో వెనుండి అరుపులు కేకలు వినబడు తున్నాయి.

“మీరంతా రెండోవైపు ద్వారంగుండా...” అతని మాట పూర్తి కాకుండానే తలుపు బాదుతున్న శబ్దం— యిరవై మందితో ఓ ముసుగు వ్యక్తి పరుగున వెళ్ళి తలుపు తెరవడం, బిలబిలమంటూ పోలీసులు గదిలో జొరబడటం ఒక్కసారే జరిగిపోయాయి.

టేబుల్ వెనుక నిలబడ్డ అబ్దుల్లా రక్కున ప్రక్కనే వున్న ద్వారంవైపు గెంతాడు. అదేసమయంలో తలుపు తెరిచిన ముసుగు వ్యక్తి ఒక్క అంగలో వెళ్ళి అబ్దుల్లాని చుట్టేశాడు.

“ఎవరు నువ్వు?” అరిచాడు అబ్దుల్లా గది దద్దరిలేలా.

“తొందరపడకు మిస్టర్ అబ్దుల్లా. తెలుస్తుంది. పిచ్చి వేషాలు వెయ్యకు. ఈ భవనం చుట్టూ అడుక్కో పోలీసు మాటువేసి ఉన్నారు. అదిగో ఇనస్పెక్టర్ దామోదర్. సంఘంలో పెద్ద మనిషి గా, నీతిపరుడి గా, సంఘం సంస్కర్త గా చాలా బిరుదులు సంపాదించావు. ఈ ముసుగు వేసుకోడానికి భారతదేశంలో పుట్టి పెరిగినా పొరుగు దేశాల మద్దతుకి, డబ్బుకి ఆశపడి, స్వదేశానికి, నిన్నింత వాణ్ణి చేసిన ప్రభుత్వానికి, ద్రోహంచేసి ఏం బావుకుందామనుకున్నావు?”

“నోటికొచ్చినట్టు కోసున్నావ్ నే నెవరో తెలిసే
మాట్లాడుతున్నావా?? నేను చేసిన నేరమేమిటి? నా
ఇంటి మీద పాపు మీద ఈ దాడి ఏమిటి?” మేకపోతు
గాంభీర్యంతో అరిచాడు అబ్దుల్లా.

ముసుగు లాగేశాడా వ్యక్తి.

“అ!!! డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి!!” కీచుగా అరిచాడు
అబ్దుల్లా.

“అరే!! నువ్వా భాయ్!” ఆనందంగా ఒక్క అంగలో
వచ్చి అబ్దుల్లాకు బేడీలు తగిలించాడు దామోదర్.

అప్పటికే అందర్నీ అదుపులోకి తీసుకున్నారు పోలీ
సులు.

అదేసమయంలో తుళ్ళిపడి వాచీ చూసుకున్నాడు
డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి.

కీ హెడ్ కి సరిగ్గా రెండో వైపున శిలువ ఆకారంలో
ఉన్న చిన్న రాడ్ అరంగుళం పైకొచ్చి చక్రవర్తి చేతిని
రెండు వైపులా చరుస్తోంది.

“దామోదర్! పరిగెత్తు హరియవ్. అందర్నీ బయట
పడమను. డేంజర్ సిగ్నల్ యియ్యి. క్విక్ టెంబాంబ్
వీర్పాటు చేశారు ఎక్కడో.” అంటూ అబ్దుల్లాని తోస్తూ
గుమ్మంవైపు పరుగెత్తాడు చక్రవర్తి.

దామోదర్ విజిల్ తీసి డేంజర్ సిగ్నల్ యిస్తూ
పరుగెత్తాడు చక్రవర్తి వెనుక.

భవనం గుమ్మం దిగుతుండగానే ఎక్కడో బ్రహ్మాండం
బద్దలయ్యేటట్టు భయంకర ప్రేలుడు “థాం” మని విన
బడింది.

ప్రాణాలు ఆరచేత పెట్టుకు పరుగెడుతున్నారంతా.
చూస్తుండగానే భవనం గోడలు బీటలుదేరి ఎక్కడి

కక్కడ కూలిపోవడం మొదలెట్టింది. అదే సమయంలో మళ్ళీ ప్రేలుడు - భవనం పునాదులతో సహా కదిలిపోయింది శిథిలాలు గగనానికి ఎగిరి ఎక్కడెక్కడో పడ్డాయి.

8

“బ్రదర్, నలభైమంది అమాయక ప్రజలు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. పదిమంది పరిస్థితి ప్రాణపాయంలో వుంది. అబ్దుల్లా సెనెడ్ టూత్ కొరుక్కొని మరణించాడు. మిగతా ఇరవై మందిని కష్టడీలోకి తీసుకున్నాం. భవన శిథిలాల్లో చాలా భాగం పాడైన విదేశ వస్తువులు దొరికాయి. అందులో రివాల్యూర్లు, మినీ మిషన్ గన్లు, ఆయుధ సామాగ్రి కూడా వుంది!” అన్నాడు దామోదర్.

“నా వాచీ కేర్పాటు చేసిన ఎలట్రానిక్ డిటెక్టర్ సడన్ గా సిగ్నల్ యివ్వడం మొదలెట్టింది. అంటే మనం ఎటాక్ చేయగానే అబ్దుల్లా ఏ రహస్య బటన్ నొక్కి టైమ్ బాంబ్ పనిచేసేటట్లు చూశాడు. దేశద్రోహానికి తలబెట్టిన వాళ్ళు మృత్యువును అరచేతిలో అమర్చుకుంటారు. ఇందులో ఆశ్చర్య పడనవసరంలేదు. అయితే ఏమాత్రం అవకాశం ఉన్నా యింత నష్టం జరిగేది కాదు.

ఆ సమయంలో టెంబాంబు కోసం వెదుకుతూ కూర్చుంటే ఎందరి ప్రాణాలు పోయేవో.” అన్నాడు చక్రవర్తి.

అదేసమయంలో ఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ ఎత్తి “చక్రవర్తి హియర్” అన్నాడు.

ఎదురుగా కూర్చున్న దామోదర్, రవణ, ఉమాదేవి అటు చూశారు ప్రశ్నార్థకంగా.

అప్పుడే చక్రవర్తి చేతికున్న వాచీ నుండి శిలువ

అకారంలో ఉన్న రాడ్ మెల్లగా పైకొచ్చి చక్రవర్తి చేతిమీద అటు యిటూ కదలసాగింది.

“సార్! వెంటనే బయటపడండి-మీ ఆఫీసు రూమ్ వెనుక యిప్పుడే...నో టైమ్ పరుగెత్తండి—”

అంతే! “అంతా పరుగెత్తండి టైంబాంబ్” అంటూ అరిచి ఉమ చెయ్యి పట్టుకొని ఒక్క అంగలో గుమ్మం దాటాడు చక్రవర్తి. దామోదర్, రవణ వెనుకే పరుగెత్తారు.

“రాఘవా, బయటకి పరుగెత్తు” అరిచాడు చక్రవర్తి అప్పుడే కాఫీ ట్రేలో వస్తున్న రాఘవని.

ట్రే క్రిందపడేసి పరుగెత్తాడు రాఘవ. భవనం వదిలి పదడుగులు వేశాలో లేదో “ఘాం” అంటూ ప్రేలుడు - మరో క్షణం ఆ ప్రదేశమంతా సుళ్ళు తిరుగుతూ పొగ, మంటలు. కుప్పలా కూలిపోయింది భవనమంతా.

శిలా ప్రతిమల్లా వుండిపోయారంతా.

చక్రవర్తిని కరుచుకు పోయింది ఉమ.

ధూళి దుమ్ములో బై రాగుల్లా, గనుల్లో పనిచేసిన పని వారిలా తయారయ్యారంతా.

“మైగాడ్! ఎంత ప్రమాదం జరిగింది. శ్రీ నిలయం నామరూపాలేకుండా శిథిలమైంది. నా సమక్షంలో ప్రఖ్యాత డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి భవనం శిథిలావస్థకి గురి చేసిన ఆ దుష్టుడ్ని పట్టి బంధించేవరకూ ఆహారం ముట్టను. బ్రదర్! ఈ దారుణానికి చింతిస్తున్నాను” అన్నాడు దామోదర్.

అనేక కక్షల్లో ప్రాణాపాయాల్లో, మృత్యువుతో చెలగాట మాడిన ఉమ చక్రవర్తిని వాటేసుకుని, అమాయక పసపాపలా విలపిస్తోంది. ఆధునిక సౌకర్యాలతో

లేబరేటరీ, అనేక విలువైన పరిశోధనా పరికరాలతో
వున్న శ్రీ నిలయం మట్టిపాలెయ్యేసరికి బాధగా, ఉమని
పోదివి పట్టుకొని క్షణం దీర్చు నిట్టూర్పు విడిచాడు చక్ర
వర్తి.

నిప్పుకణాలైన నేత్రాలతో పిడికిలి బిగించి చూస్తు
న్నాడు రవణ మంటలతో నిండిన శ్రీనిలయం వైపు.

జనం విపరీతంగా పొగెపోయారు.

సైరస్ మోతతో పోలీస్ వేస్, గంటల శబ్దంతో
రెండు ఫైర్ యింజనులు వచ్చాయి.

అదేసమయంలో జనానికి వెనుకగా ఆగి వున్న వాహ
నాల్లో ఓ కారు బయలుదేరడం చక్రవర్తి దృష్టిని
పడింది.

“రవణ ఉమని చూడు. రాఘవా ఫాలోమీ,”
అంటూ జనాన్ని తోసుకుంటూ పరుగెత్తాడు.

దామోదర్ కి వినిపించాయా మాటలు కానీ ఏమెందో
ఎందుకు పరుగెత్తాడో చక్రవర్తి అరంకాక అతన్ని
అనుసరించాలో, యిక్కడ పరిశోధనకి దిగాలో అవ
గాహన కాక క్షణం అచేతనంగా నిలబడిపోయాడు.

“అన్నయ్యా! యింకా యిక్కడుంటే నాకు పిచ్చి
పట్టేటట్లుంది. ఎక్కడికైనా వెళతాం పద”_ అంది
ఉమ.

“పద చెల్లాయ్! అప్పరాకి వెళదాం_ యినస్పెక్టర్
గానూ, చెల్లాయిని అప్పరాలో దించి వస్తాను”
అన్నాడు రమణ.

“ఎందుకమ్మా ఒంటరిగా అక్కడుండటం. మీకు
అభ్యంతరం లేకపోతే మా యింటికి తీసుకెళతాను...”
అన్నాడు దామోదర్.

“ఎక్కడికైనా సరే. ముంది వాతావరణంనుండి దూరంగా పోవాలి” అంది ఉమ బాధగా.

“పద రమణా! రామ్మా,” అంటూ ఓ పెట్రోల్ కారు సమీపించి ఉమ, రమణను తీసుకొని బయలు దేరాడు.

ఫైర్ సర్వీస్, పోలీసులు తమ తమ పనులు చకచకా చేసుకుపోతున్నారు.

9

అది ఎ.పి.వి. 5062 హిల్ మన్ కారు. బయలు దేరిందే తడువు అతివేగంగా దూసుకుపోయింది.

స్కూటర్ ఆపి మంటలలో నిండిన శ్రీనిలయం వెళ్ళు చూస్తున్న వ్యక్తిని ప్రక్కకి తోసి స్కూటర్ గీర్స్ మార్చి ముందుకు వురికించాడు చక్రవర్తి. అప్పుడే డైమండ్ పార్కుదాటి పోతోంది హిల్ మన్ కారు. పూర్తిగా ఎక్స్లెట్ చేసి హిల్ మన్ వైపే చూస్తున్నాడు చక్రవర్తి.

స్కూటర్ డైమండ్ పార్కు దాటేసరికి హిల్ మన్ మెయిన్ రోడ్ ఎక్స్లెట్ వైపు తిరిగింది.

చక్రవర్తి స్కూటర్ ని పార్కు ప్రక్కగా దొండ పర్తి రోడ్ వైపు పోనిచ్చాడు.

స్కూటర్ తిరిగి డివిజనల్ సూపరెంట్ కార్యాలయం రోడ్ ఎక్కేసరికి హిల్ మన్ అల్లిపురం రోడ్ వైపు తిరిగింది. అప్పుడే చూశాడు హిల్ మన్ ముందు అతివేగంతో దూసుకుపోతున్న మోటార్ బైకుని.

ఆ మోటార్ బైక్ వ్యక్తి ఎవరు? హిల్ మన్ ని ఎందుకు వెంటాడుతోంది. అందులో ఎవరున్నారు? ఆ కారు

కోజా టెక్స్టయిల్స్ ప్రాప్రయిటర్ డి. డెవిల్సు దొంగ
లించాయని రిపోర్టు యిచ్చి తిరిగి ఉపసంహరించుకున్నారు.

స్కూటర్ కండిషన్ లో లేకపోవడం వల్ల సరిగా
పరిగె తడం లేదు. చక్రవర్తి ఆల్లిపురంగోడ్ సమీ
పించేసరికి అదే సైడ్ తిరిగిన హిల్ మన్ ఎక్కడా
కనిపించలేదు.

అరె! ఇంత త్వరగా అటువైపు జంక్షన్ చేరుకోవడం
అసంభవం. మరి ఎలా మాయమైంది.

అదేసమయంలో రైల్వే క్వార్టర్స్ వైపు దూసుకు
పోతున్న మోటార్ బైక్ కనబడింది. హిల్ మన్ మాత్రం
ఎక్కడా కనబడలేదు.

వెంటనే చక్రవర్తి ఎడమవైపు తిప్పి మోటార్ బైక్
వెళ్ళినవైపు పోనిచ్చాడు స్కూటర్ ని.

అపరిమిత మైన వేగంతో రైల్వే క్వార్టర్స్ మధ్యగా
దూసుకుపోయి, జైల్ రోడ్ ఎక్కింది మోటార్
బైక్.

స్కూటర్ కూడా జైల్ రోడ్ సమీపించింది.

హిల్ మన్ జాడలేదు.

అంతవరకూ వెంటాడిన మోటార్ బైక్ తన దృష్టిని
పడగానే హిల్ మన్ తప్పుకుందంటే దానికే కారణం?
తగుక్కుమంది అలోచన చక్రవర్తి మదిలో.

మోటార్ బైక్ ఆశీలుమెట్ట వైపు పోతోంది. తన
దృష్టిలోంచి తప్పిపోకుండా స్కూటర్ సాధ్యమైనంత
జోరుగా పోనిస్తున్నారు చక్రవర్తి. అదే సమయంలో
వెనుక టూటోన్ పోలీస్ స్టేషన్ నుండి బయలుదేరిన
పోలీస్ జీప్ సైరను మోతతోవచ్చి చక్రవర్తిని సమీ
పిస్తోంది.

జీవ్ ని చూసి స్కూటర్ ఆపి అక్కడ పడేసి, జీవ్ లోకి దూకారు చక్రవర్తి. ఓ కానిస్టేబుల్ వెనుకనుండి దిగి స్కూటర్ అందుకున్నాడు. జీవు స్పీడందుకుంది.

అందులో దామోదర్ అసిస్టెంట్ జగన్నాథ్, ఎస్. ఐ. వున్నాడు.

“మీరు యిప్పుడే ఓ బులెట్ పై పోతూన్న వ్యక్తిని వెంటాడుతున్నారని, స్కూటర్ ట్రబుల్ అయ్యిందనీ, వెంటనే బయలుదేరమని ఎవరో ఫోన్ చేశారు సార్. సేవన్ లోంచి పైకొచ్చేసరికి బులెట్, ఆ వెనుక మీరు ఇటు రావడం కనబడింది. వెంటనే వచ్చాను.” అన్నాడు జగన్నాథ్, జీవ్ ని గాలిలో ప్రయాణం చేయిస్తూ.

ఆశీలుమెట్ట దాటి సీతమ్మధారవైపు తిరిగింది బులెట్. అదే సమయంలో హఠాత్తుగా ఎదురుగుండా రాసాగింది హిల్ మన్.

బులెట్ రక్కున ఆగి వెంటనే బాక్ చక్రం వెనక్కి త్రిప్పి జీవ్ వైపు రాసాగాడా ఆగంతకుడు. వెనుక హిల్ మన్ దూసుకొస్తోంది.

జీవ్ సమీపించగానే బులెట్ పైనుండి ఊడ్ ప్రక్కకి దూకేశాడా వ్యక్తి.

క్షణంలో బులెట్ పెద్ద శబ్దంతో జీవ్ ని ఢీకొంది.

ఇలాంటిదేదో జరుగుతుందని ముందే సిద్ధంగా వున్న డిటెక్టివ్ చక్రవర్తి కూడా రక్కున గెంతి వెంటనే లేచి పరుగెడుతున్న ఆగంతకునివైపు బయలుదేరారు. అంత సమీపంనుండి ఎదురుగా అవ్ లాండ్నువైపు పరుగెడుతున్న ఆగంతకున్ని చూసేసరికి గతుక్కుపడ్డా రాయన.

అయన ముఖం రోద్రాన్ని పులుముకుంది, చేతిలో రివోల్వర్ ప్రత్యక్షమైంది. అతను పరిస్థాన్ గూఢచారి 003. తన చేతుల్లోంచి రెండుసార్లు తప్పించుకొని ఈరోజు ఇలా తనమీద పగ సాధించాడా!

రివోల్వర్ గురిచూసి పేల్చారు చక్రవర్తి.

వెంటనే పరుగెడుతున్నవాడల్లా ఆగి ప్రక్కనున్న బండరాళ్ళవైపు తప్పుకొని ఎదురు కాల్పులు మొదలెట్టాడు పరిస్థాన్ గూఢచారి 003.

చక్రవర్తికూడా రక్కున ఆగిపోయి ప్రక్కనున్న రాయిచాటుకి తప్పుకున్నాడు.

అదే సమయంలో పెద్ద చావుకేక వినబడింది ఎదురుగా హఠాత్తుగా పరిస్థాన్ గూఢచారి 003 ముందుకి పడి బాధగా కొట్టుకోవడం మొదలెట్టాడు.

ఆశ్చర్యంగా చక్రవర్తి అటువైపు పరుగెత్తాడు.

రివోల్వర్ పట్టుకొన్న గూఢచారి చెయ్యి సగానికి తెగిపోయి క్రందపడి వుంది. రెండో చేతికి ఆరచేయే లేదు.

ఎందరో అమానుషంగా చంపి, ఎన్నో బాధలకు గురిచేసిన పరిస్థాన్ గూఢచారి 003 బాధ అంటే ఏమిటో ప్రత్యక్షంగా అనుభవిస్తున్నాడు.

అదేసమయంలో హిల్ మన్ కదిలి వెళ్ళి పోతూండడం జగన్నాథ్ యిద్దరు కానిస్టేబుల్స్ పరిగెత్తుకు రావడం కనబడింది.

అతన్ని కస్టడీలోకి తీసుకొమ్మని జగన్నాథ్ కి అప్పగించి, హిల్ మన్ కళ్ళిన వైపు బయలుదేరారు చక్రవర్తి.

10

అది కమిషనర్ కార్యాలయం. పోలీస్ కమిషనర్ శ్రీ షేక్ రహింతుల్లా, ఐ. జి, శ్రీ విశ్వనాథం. క్రైమ్ బ్రాంచీ ఇన్ స్పెక్టర్ దామోదర్, డి. టెక్నిక్ చక్రవర్తి, శ్రీమతి ఉమాచక్రవర్తి, అసిస్టెంట్ రమణ ఆశీసులే యున్నారు. వారి కెదురుగా, రమేష్, రోజా టెక్నిక్ యిల్లు ప్రాప్రెటర్ కుమారుడు, గిరిబాబు - మెడికల్ సూపర్ నెంట్ గారి కుమారుడు, కృపలానీ, డైమండ్ మర్చెంట్ రతనలాల్ కుమారుడు, నారాయణ్, సైకాలజీ ప్రొఫెసర్ గారి కుమారుడు, ప్రఖ్యాత సినితార కుమార్తె వందనా దేవి, ఆఫీసర్స్ కి ఎదురుగా కూర్చుని ఉన్నారు.

పైన ప్రెస్ రిపోర్టర్స్, విశాఖ ప్రజలు ఆతృతగా ఎదురు చూస్తున్నారు.

“చక్రవర్తి గారూ, నగరంలోని ప్రముఖులు, ధనికులు అయిన వ్యక్తుల పిల్లలు వీరే యింత ఆందోళనకి ముఖ్య కారకులని ఎలా తెలుసుకున్నారు?” అన్నారు కమిషనర్ షేక్ రహింతుల్లా.

చక్రవర్తి వైపు తిరిగాయి అందరి నేత్రాలు.
చక్రవర్తి నిలబడి ఒక్కక్షణం అందరివైపు చూసి, చెప్పసాగాడు.

“వీరంతా అఖండమైన తెలివితేటలు కలవారు. అపారవిద్యావంతులు. వీరిలో యిద్దరు, అమెరికా వెళ్ళి వచ్చినవారు. హూమన్ సైకాలజీలో డాక్టరేట్ పొందినవారు వున్నారు.

దేశంలో జరుగుతున్న అన్యాయాలకి, అక్రమాలకి, దౌర్జన్యాలకి, హింసాకాండలకి వీరి హృదయాలు చలించి

పోయాయి. అందరూ అధిక ధనవంతులే. అయిదేళ్ళ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఏర్పాటు చేసుకొని, డబ్బు, పటిష్టమైన ప్లాను తయారు చేసుకొని, దేశాన్ని తిరిగి సస్య శ్యామలంగా, రామరాజ్యంగా మార్చడానికి రంగంలోకి దిగారు.

అయితే ముక్కు పచ్చలారని, అయిదుగురి పసివారితో నవరాజ్యాంగ నిర్మాణం జరిగితే దేశాన్ని పాలించడానికి యిందరు మంత్రులు, మార్బలం అవసరం లేదేమో.

అభిరుచులు, ఆశయాలు గొప్పవే కానీ ప్రభుత్వం పెద్దలూ ఉండగా, తామే తొందరపడి యిందులో దిగి విఫలప్రయత్నమే అయింది.

అయితే ఎప్పటి కప్పుడు చాలా అప్రమత్తలో ఉండి చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఘోరాలేమీ చెయ్యలేదు.

అదే నన్ను ఆనందపరిచింది.

తమ బంధువుల కార్లు, తమ కార్లు వాడుకున్నారు.

అప్పుడే నాకు అనుమానం కలిగింది. రాఘవని అదే పని మీద నియమించాను.

చాలా సమాచారం సేకరించాడు. అయితే అదే సమయంలో చైనా గూఢచారిని పట్టుకోవడం జరిగింది.

నారాయణ్ మంచి సైకాలజిస్టు. సేడియమ్లో పోగ్రామ్స్ అతనే ఇచ్చాడు. మెస్మరైజ్ చేసి ప్రేక్షకుల సబ్ కాన్షన్ మెండ్కి ఆటో సజషన్స్ యిచ్చి తన ఆధీనంలోకి తీసుకున్నాడు. ఆ సమయంలో అతను చెప్పినట్లు భ్రమకలుగుతుంది.

మెస్మరిజిజిమ్, హిప్పోటిజిమ్, టెలిపత్తి కె రోలాయిన్స్ మొదలగు మానవాతీత శాస్త్రాల్లో అఖండ ప్రతిభ నార్జించి ప్రజల్ని సమ్మోహితుల్ని చేశాడు.

పరిస్థాన్, చెనా గూఢచారుల్ని పట్టిచ్చిన ఘనత వీరిదే. భారత దేశానికి కీడు తల బెట్టిన యిద్దరు శత్రు దేశాల గూఢచారుల్ని అప్పగించినందువల్ల వీరికి శిక్ష తప్పేటట్లు చేయగలదని ప్రభుత్వాన్ని కోరుకుంటున్నాను. యిక మీదట వీరి శిక్షి సామర్థ్యాలు లోక కళ్యాణారం సక్రమ మారంలా వినియోగిస్తారని ఆశిస్తాను” అంటూ ముగించారు డిప్యూటీ చక్రవర్తి.

అందరి ముఖాల్లోనూ సంతోషం తాండవించింది. ★

—: ఐపోయింది :—